

- 3) Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf și articolul 13 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/1513 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări care supune instalarea unei turbine eoliene condiției respectării unei distanțe minime între aceasta și clădiri cu destinație rezidențială, cu condiția ca această reglementare să fie necesară și proporțională în raport cu obiectivul național global obligatoriu al statului membru în cauză, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 134, 16.4.2018.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de
Bundesverwaltungsgericht – Germania) – IL și alții/Land Nordrhein-Westfalen**

(Cauza C-535/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Mediu – Convenția de la Aarhus – Directiva 2011/92/UE – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Participarea publicului la procesul decizional – Neregularități care afectează procedura de aprobare de dezvoltare a unui proiect – Acces la justiție – Limitări prevăzute de dreptul național – Directiva 2000/60/CE – Politica Uniunii Europene în domeniul apei – Deteriorarea unui corp de apă subterană – Modalități de evaluare – Dreptul particularilor la adoptarea măsurilor pentru a preveni poluarea – Calitate procesuală activă în fața instanțelor naționale)

(2020/C 255/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamanți: IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, moștenitori ai QD, compuși din RC și SB, precum și TA, UZ, VY, WX

Pârât: Land Nordrhein-Westfalen

Dispozitivul

- 1) Articolul 11 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului trebuie interpretat în sensul că permite statelor membre să prevadă că, atunci când un viciu de procedură care afectează decizia de aprobare de dezvoltare a unui proiect nu este de natură să îi modifice sensul, cererea de anulare a acestei decizii nu este admisibilă decât dacă neregularitatea în cauză a privat reclamantul de dreptul său de a participa la procesul decizional în materie de mediu, garantat de articolul 6 din această directivă.
- 2) Articolul 4 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei trebuie interpretat în sensul că se opune ca controlul exercitat de autoritatea competentă cu privire la respectarea obligațiilor pe care acesta le prevede, printre care cea de a preveni deteriorarea stării corpurilor de apă, atât de suprafață, cât și subterane, vizate de un proiect, să poată interveni numai după ce dezvoltarea acestuia a fost aprobată.

Articolul 6 din Directiva 2011/92 trebuie interpretat în sensul că informațiile care trebuie puse la dispoziția publicului în cursul procedurii de aprobare de dezvoltare a unui proiect trebuie să includă datele necesare pentru evaluarea efectelor acestuia din urmă asupra apei în raport cu criteriile și cu obligațiile prevăzute în special la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/60.

- 3) Articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Directiva 2000/60 trebuie interpretat în sensul că trebuie să fie considerată o deteriorare a stării chimice a unui corp de apă subterană ca urmare a unui proiect, pe de o parte, depășirea a cel puțin unuia dintre standardele de calitate sau a valorilor prag, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării, și, pe de altă parte, o creștere previzibilă a concentrației unui poluant atunci când pragul stabilit pentru acesta este deja depășit. Valorile măsurate la fiecare punct de control trebuie luate în considerare în mod individual.
- 4) Articolul 1 primul paragraf litera (b) și al doilea paragraf prima liniuță, precum și articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2000/60, interpretate în lumina articolului 19 TUE și a articolului 288 TFUE, trebuie interpretate în sensul că membrii publicului interesat de un proiect trebuie să poată invoca în fața instanțelor naționale competente încălcarea obligațiilor de a preveni deteriorarea corpurilor de apă și de a îmbunătăți starea lor dacă această încălcare îi privește în mod direct.

(¹) JO C 427, 26.11.2018.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgericht Stuttgart – Germania) – Interseroh Dienstleistungs GmbH/SAA
Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH**

(Cauza C-654/18) (¹)

**[Trimitere preliminară – Mediu – Transfer de deșeuri – Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 – Procedura de
notificare prealabilă și de acord preliminar scris – Cerințe generale de informare – Anexa IIIA – Amestec
de hârtie, carton și produse din hârtie – Rubrica B3020 din anexa IX la Convenția de la Basel – Substanțe
care interferează – Contaminare a unui amestec cu alte materiale – Recuperare într-un mod ecologic
rațional]**

(2020/C 255/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Stuttgart

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Interseroh Dienstleistungs GmbH

Pârâtă: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Dispozitivul

1. Articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2002 al Comisiei din 10 noiembrie 2015, trebuie interpretat în sensul că nu se aplică unui amestec de deșeuri de hârtie, carton și produse din hârtie din care fiecare tip de deșeu se încadrează la una dintre primele trei liniuțe ale rubricii B3020 din anexa IX la Convenția privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora, semnată la Basel la 22 martie 1989, aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 93/98/CEE a Consiliului din 1 februarie 1993, reprodusă în partea 1 lista B din anexa V la acest regulament, și care conține o fracțiune de până la 10 % de substanțe care interferează.